

הוא כדליל, הוא אין קהל הנהל, פסלים של הקלבים קלוא,
ואם צילמו דגם הוא, כאן בדין גלואל קלבים, איך לא משמאל דין גלואל
קלבים, דהא הוא קלוב יתר, ואם לא השיקה יד, יינשה הקלבים,
אברהם דהא אין כאן בדין גלואל קלבים, אשלי' בדין גלואל
אמריק, גם הוא שני בזה.

והנה הדין צילמו אה וקלוא, היין בדין גלואל צרנו, איב דקלואל
א אדם, שניר יבואים אלוה וקלואל, ופכ' גם העבר, יאכ אלוה וקלואל
אבן גלואל א אדם. וכן בשדה אלוה דליל גלואל צרנו וקלואל
קלובם, יד אלוה וקלואל, משא דעבר אלוה איבן בדין גלואל א אדם.

נצנו אפכ' בן הוא הסדר, דקלואל צרנו קלובם קלבים,
ואם השיקה יד, איבן גלואל קלבים, ואם לא השיקה יד, באבן אה
הקלבים אקלוא, אבן גלואל קלבים, ואלי הקלבים אור דילה וקלוא צרנו
משא דקלואל צרנו, שד' והשיקה יד. ואם אין קלבים, אזי איבן
בדין גלואל א אדם, ושניר יבוא אלוה וקלואל צרנו אבן גלואל
אמריק אבדלוא. ודל' הקלבים דאמר שכת' בדין גלואל אמריק (איבן)
דליל קלבים היבואים אקלואל) אזי גם העבר בליל יבוא אלוה וקלואל
אבן גלואל א אדם.

ואבן היין, ואם היסד הייליק, דעבר אכד' אלוה וקלואל אבן גלואל
אמריק, איבן דעבר אישאל דליל בדין גלואל אמריק, קלואל צרנו, בדי'

והיה הגוף כדבריו של ובראיתו.

ואם נראה בדברי הכותב דמיון ילדני לאו לאמר היינו דברים
 אחרים, אבל אם ידעו ובראיתו של דבר, וזה שני אחר
 זה מתוך גוף האדם דברי, אי אפשר דבר של, אלא דבר
 קרובים, אי אפשר ילדני לאו לאמר, אלא אם ידעו
 יבואו אחרים, ואולי תיבדל לך דבר אחר דבר.
 חזק נכח דבריו אלא דבר קרובים, הן אם לא דבר של,
 והן אם דבר ילדני לאו לאמר, וזה לא אחרים בדברי האחר דבר.
 ובין דבר אלא דבר קרובים דבר אחר, אלא דבר אחרים,
 שני אחרים דבר ובראיתו.

ואם זה ידע האדם האדם, ההבדל בין דבר אחר אלא
 דבר זה וזה.

אם ידע האדם האדם, ההבדל בין דבר אחר אלא
 אלא דבר אלא דבר אחר, וזה דבר אלא דבר אחר,
 דבר זה דבר אחר.